

Pave Urbans brandtale satte gang i korstogene

Kilde 1:

Den 27. november 1095 talte Pave Urban 2. dunder mod “den muslimske trussel” foran domkirken i Clermont. Pavens opfordring til krig mod de vantro skabte et religiøst hysteri i hele Europa og sendte 100.000 mænd, kvinder og børn mod Det Hellige Land.

1. januar 2010 af Pelle Stampe

Kilde: <http://historienet.dk/samfund/religionshistorie/pave-urbans-brandtale-satte-gang-i-korstogene>

Tusinder af mennesker var samlet foran domkirken i Clermont, der senere blev Clermont-Ferrand. Riddere, adelige, bønder og tjenestefolk masede og skubbede for at få bedst mulig udsigt til podiet. Pave Urban 2. indtog sin plads og hævede armene:

“Der er et meget vigtigt stykke arbejde, der skal udføres. I må hjælpe jeres brødre i Østen.

Tyrkerne har overvundet kristne i kamp og lagt Guds kongerige øde”, sagde pave Urban.

Folkemængden reagerede straks med skældsord mod tyrkerne, og paven fortsatte: “Hvem er så kristendommens fjende? Tyrkerne er fjender af Gud og af alt, hvad der er helligt. De omskærer kristne, pletter altre og forurener døbefonte. De torturerer kristne til døde. De voldtager kristne kvinder og skænder kristne børn. De opstalter heste i de hellige kirker. Den Hellige Grav er besat af et urent folk”.

Urbans udfald mod tyrkerne er blandt andet refereret i Gesta Francorum – et samtidigt skrift om korsriddernes bedrifter. Talen fortsatte med en nådesløs kritik af den franske ridderstand, der plyndrede og hærgede i stedet for at følge Guds bud. Deres magt og rigdom på Jorden ville ikke skåne dem fra Helvedes flammer, forsikrede Urban den ophidsede folkemængde.

“Men frelsen er ikke uopnåelig!” fortsatte han.

“Hvis I vil pleje jeres udødelige sjæle, så skynd jer modigt frem som Guds riddere, og befri Den Hellige Grav. Find det smukt at dø for Kristus i den by, hvor han døde for vores synder!” tordnede paven og lovede syndsforladelse til alle, der tog af sted for at kæmpe for Kristus.

“Lad Guds hær råbe mod Hans fjender: DEUS VULT! DEUS VULT!!” (Gud vil det) brølede Urban.

Tilhørerne stemte ekstatisk i, og mange havde tårer trillende ned af kinderne, mens de kæmpede om at blive de første til at tage korset. Korstogene var i gang.

Kilde 2: Uddrag af pave Urbans tale 1095

"Jeres brødre, som lever i østen har stort behov for jeres hjælp, og I må haste med at komme dem til undsætning, som det så ofte er blevet lovet dem. For, som de fleste af jer har hørt, har tyrkerne og araberne angrebet dem og har erobret Romanias territorium (det Byzantinske Rige) så langt vestpå som til Middelhavet og Hellespont, det vi kalder St. Georgs Arm. De har besat flere og flere af de kristnes lande, og har besejret dem i 7 slag. De har dræbt og fanget mange, og har ødelagt kirkerne og lagt riget øde. Hvis I tillader at fortsætte således et stykke tid endnu vil de som tror på Gud blive angrebet endnu mere. På baggrund af dette bønfalder jeg, eller snarere Gud, jer som Kristus's sendebude om at offentliggøre dette alle vegne og overtale alle uanset rang, infanterister, riddere, rig og fattig om at komme disse kristne til hjælp snarest og fjerne denne onde race fra vores venners land. Desuden er det Kristi krav."

Gengivet efter: www.middelalderinfo.dk

Kilden findes også på engelsk i en række varianter her: [Internet Medieval Sourcebook Selected Sources: The Crusades](#)

Kilde 3:

Pave urban d. 2s tale

2. Robert the Monk

Robert perhaps 25 years after the speech, but he may have been present at the council. He used the Gesta version (see below, number 3).

Oh, race of Franks, race from across the mountains, race chosen and beloved by God as shines forth in very many of your works set apart from all nations by the situation of your country, as well as by your catholic faith and the honor of the holy church! To you our discourse is addressed and for you our exhortation is intended. We wish you to know what a grievous cause has led us to Your country, what peril threatening you and all the faithful has brought us.

From the confines of Jerusalem and the city of Constantinople a horrible tale has gone forth and very frequently has been brought to our ears, namely, that a race from the kingdom of the Persians, an accursed race, a race utterly alienated from God, a generation forsooth which has not directed its heart and has not entrusted its spirit to God, has invaded the lands of those Christians and has depopulated them by the sword, pillage and fire; it has led away a part of the captives into its own country, and a part it has destroyed by cruel tortures; it has either entirely destroyed the churches of God or appropriated them for the rites of its own religion. They destroy the altars, after having defiled them with their uncleanness. They circumcise the Christians, and the blood of the circumcision they either spread upon the altars or pour into the vases of the baptismal font. When they wish to torture people by a base death, they perforate their navels, and dragging forth the extremity of the intestines, bind it to a stake; then with flogging they lead the victim around until the viscera having gushed forth the victim falls prostrate upon the ground. Others they bind to a post and pierce with arrows. Others they compel to extend their necks and then, attacking them with naked swords, attempt to cut through the neck with a single blow. What shall I say of the abominable rape of the women? To speak of it is worse than to be silent. The kingdom of the Greeks is now dismembered by them and deprived of territory so vast in extent that it can not be traversed in a march of two months. On whom therefore is the labor of avenging these wrongs and of recovering this territory incumbent, if not upon you? You, upon whom above other nations God has conferred remarkable glory in arms, great courage, bodily activity, and strength to humble the hairy scalp of those who resist you.

Let the deeds of your ancestors move you and incite your minds to manly achievements; the glory and greatness of king Charles the Great, and of his son Louis, and of your other kings, who have destroyed the kingdoms of the pagans, and have extended in these lands the territory of the holy church. Let the holy sepulchre of the Lord our Saviour, which is possessed by unclean nations, especially incite you, and the holy places which are now treated with ignominy and irreverently polluted with their filthiness. Oh, most valiant soldiers and descendants of invincible ancestors, be not degenerate, but recall the valor of your progenitors.

But if you are hindered by love of children, parents and wives, remember what the Lord says in the Gospel, "He that loveth father or mother more than me, is not worthy of me." "Every one that hath forsaken houses, or brethren, or sisters, or father, or mother, or wife, or children, or lands for my name's sake shall receive an hundredfold and shall inherit everlasting life." Let none of your possessions detain you, no solicitude for your family affairs, since this land which you inhabit, shut in on all sides by the seas and surrounded by the mountain peaks, is too narrow for your large population; nor does it abound in wealth; and it furnishes scarcely food enough for its cultivators. Hence it is that you murder one another, that you wage war, and that frequently you perish by mutual wounds. Let therefore hatred depart from among you, let your quarrels end, let wars cease, and let all dissensions and controversies slumber. Enter upon the road to the Holy Sepulchre; wrest that land from the wicked race, and subject it to yourselves. That land which as the Scripture says "floweth with milk and honey," was given by God into the possession of the children of Israel Jerusalem is the navel of the world; the land is fruitful above others, like another paradise of delights. This the Redeemer of the human race has made illustrious by His advent, has beautified by residence, has consecrated by suffering, has redeemed by death, has glorified by burial. This royal city, therefore, situated at the centre of the world, is now held captive by His enemies, and is in subjection to those who do not know God, to the worship of the heathens. She seeks therefore and desires to be liberated, and does not cease to implore you to come to her aid. From you especially she asks succor, because, as we have already said, God has conferred upon you above all nations great glory in arms. Accordingly

undertake this journey for the remission of your sins, with the assurance of the imperishable glory of the kingdom of heaven.

When Pope Urban had said these and very many similar things in his urbane discourse, he so influenced to one purpose the desires of all who were present, that they cried out, "It is the will of God! It is the will of God!" When the venerable Roman pontiff heard that, with eyes uplifted to heaven he gave thanks to God and, with his hand commanding silence, said:

Most beloved brethren, today is manifest in you what the Lord says in the Gospel, "Where two or three are gathered together in my name there am I in the midst of them." Unless the Lord God had been present in your spirits, all of you would not have uttered the same cry. For, although the cry issued from numerous mouths, yet the origin of the cry was one. Therefore I say to you that God, who implanted this in your breasts, has drawn it forth from you. Let this then be your war-cry in combats, because this word is given to you by God. When an armed attack is made upon the enemy, let this one cry be raised by all the soldiers of God: It is the will of God! It is the will of God!

And we do not command or advise that the old or feeble, or those unfit for bearing arms, undertake this journey; nor ought women to set out at all, without their husbands or brothers or legal guardians. For such are more of a hindrance than aid, more of a burden than advantage. Let the rich aid the needy; and according to their wealth, let them take with them experienced soldiers. The priests and clerks of any order are not to go without the consent of their bishop; for this journey would profit them nothing if they went without permission of these. Also, it is not fitting that laymen should enter upon the pilgrimage without the blessing of their priests.

Whoever, therefore, shall determine upon this holy pilgrimage and shall make his vow to God to that effect and shall offer himself to Him as a living sacrifice, holy, acceptable unto God, shall wear the sign of the cross of the Lord on his forehead or on his breast. When, 'truly,' having fulfilled his vow he wishes to return, let him place the cross on his back between his shoulders. Such, indeed, by the twofold action will fulfill the precept of the Lord, as He commands in the Gospel, "He that taketh not his cross and followeth after me, is not worthy of me."

Source:

Dana C. Munro, "Urban and the Crusaders", *Translations and Reprints from the Original Sources of European History*, Vol 1:2, (Philadelphia: University of Pennsylvania, 1895), 5-8

<http://legacy.fordham.edu/halsall/source/urban2-5vers.asp#robert>

Talen – oversat

Gengivet af Robert Monk ca. 25 år efter.

Talen fremgår på Engelsk – men er oversat via. googletranslate dvs. at formuleringer kan forekomme underlige.

Åh, race af Franks, race fra over bjergene, race udvalgt og elsket af Godas skinner frem i ret mange af dine værker, der er adskilt fra alle nationer ved situationen i Deres land, såvel som af din katolske tro og ære hellige kirke! Til jer vores diskurs er rettet til, og for dig er beregnet vores formaning. Vi ønsker dig at vide, hvad en grov sag har ført os til Dit land, hvad fare truer dig og alle de troende har bragt os.

Fra for rammerne af Jerusalems og byen Konstantinopel en forfærdelig fortælling er gået frem og meget ofte er blevet bragt til vores ører, nemlig at en race fra rige perserne, en forbandet løb, et løb aldeles fremmedgjort fra Gud, en generation sandelig, som ikke har rettet sit hjerte og ikke har overdraget sin ånd til Gud, har invaderet de lander i de kristne og har affolket dem med sværdet, plyndring og brand; det har

ført væk en del af fangerne i sit eget land, og en del har det ødelagt af grusomme tortur; det har enten ødelagt helt Guds Menigheder eller tilegnet dem for ritualer sin egen religion. De ødelægger altrene, efter at have besmittet dem med deres Urenhed. De omskære de kristne, og blodet af Omskærelsen de enten spredt på de altre eller hælde ind i vaser i døbefonten. Når de ønsker at torturere folk med en base død, de perforere deres navler, og trække frem det yderste af tarmene, binde det til en aktiepost; derefter med piskning de fører offeret rundt, indtil indvoldene have sprudlede offeret falder næsegrus på jorden. Andre de binder til en stilling og gennembore med pile. Andre, de tvinge til at udvide deres hals, og derefter, at angribe dem med nøgne sværd, forsøge at skære igennem halsen med et enkelt slag. Hvad skal jeg sige om den afskyelige voldtægt af kvinder? At tale om det er værre end at være tavs. Rige grækerne nu parteret af dem og frataget territorium så stort i omfang, det ikke kan krydses i en march på to måneder. På hvem derfor er arbejdskraft af hævne disse uretfærdigheder og for at inddrive dette område påhviler, hvis ikke på dig? Du, til hvem over andre nationer Gud har tillagt bemærkelsesværdig herlighed i arme, stort mod, kropslig aktivitet, og styrke til at ydmyge den behårede hovedbund af dem, der modstå dig.

Lad gerninger jeres forfædre bevæge dig og tilskynde jeres sind til Manly resultater; herlighed og storhed kong Karl den Store og hans søn Louis, og af dine andre konger, som har ødelagt riger hedningerne, og har udvidet i disse lande område den hellige kirke. Lad den hellige grav Herren vor Frelser, som er besat af urene nationer, især opildne dig, og de hellige steder, der nu behandlet med skændsel og respektløst forurennet med deres Urenhed. Åh, de fleste tapre soldater og efterkommere af uovervindelige forfædre, der ikke degenerere, men huske tapperhed af dine forfædre.

Men hvis du er hæmmet af kærlighed til børn, forældre og hustruer, huske, hvad Herren siger i Evangeliet, "Den, som elsker Fader eller Moder mere end mig, er mig ikke værd." "Enhver, som har forladt huse eller Brødre eller Søstre eller Fader eller Moder eller Hustru eller Børn eller Marker for mit Navns Skyld, modtager en hundredfold og arve evigt liv." Lad ingen af dine ejendele tilbageholde dig, ingen omsorg for din familie anliggender, da dette Land, du bebor, lukket inde på alle sider af havene og omgivet af bjergtoppe, er for smal til din store befolkning; heller ikke det vrimler i rigdom; og det fremlægger næppe fødevarer nok for sine kultivatorer. Derfor er det, at du myrde hinanden, at du føre krig, og at ofte du omkomme ved gensidige sår. Lad derfor had fravige blandt jer, lad din skænderier ende, lad krige ophører, og lad alle stridigheder og kontroverser slumme. Indtast på vejen til Den Hellige Gravs; vriste at jord fra den onde race, og udsætte det for jer selv. At arealer, der som Skriften siger "flyder med mælk og honning", blev givet af Gud i besiddelse af Israeliterne Jerusalem er verdens navle; jorden er frugtbar frem for andre, ligesom en anden paradys af lækkerier. Dette forløser den menneskelige race har gjort hæderkronede ved sin fremkomst, har forskønnet med bopæl, har indviet af lidelse, har forløst ved døden, har herliggjort ved nedgravning. Denne kongeby, derfor ligger i centrum af verden, er nu holdt fanget af sine fjender, og er underordne sig dem, der ikke kender Gud, til tilbedelse af hedningerne. Hun søger derfor og ønsker at blive befriet, og ikke ophører med at bønfalde dig til at komme hende til undsætning. Fra dig især hun spørger undsætning, fordi, som vi allerede har sagt, har Gud tillagt dig over alle nationer stor herlighed i arme. Derfor foretage denne rejse til jeres synders forladelse, med forsikringen om den uforgængelige herlighed Himmeriget.

Da pave Urban havde sagt disse og mange lignende ting i hans urbane diskurs, han så påvirket til ét formål de ønsker alle, der var til stede, at de råbte: "Det er Guds vilje! Det er Guds vilje!" Når den ærværdige

romerske pave hørte det, med øjne opløftet til himlen gav han takket være Gud og med sin hånd kommanderende stilhed, sagde:

De fleste elskede brødre, i dag er åbenbart i dig, hvad Herren siger i Evangeliet, "Hvor to eller tre er forsamlet i mit navn der er jeg midt iblandt dem." Medmindre Gud Herren havde været til stede i humøret, vil alle jer ikke have sagt det samme skrig. For selv om råbet udstedt fra mange munde, men alligevel oprindelsen af råbet var en. Derfor siger jeg jer, at Gud, som planter dette i dine bryster, har trukket det frem fra dig. Lad dette så være din krig-råb i bekæmpelse, fordi dette ord er givet til dig af Gud. Når et væbnet angreb er lavet på fjenden, lad dette ene råb hæves med alle de soldater Guds: Det er Guds vilje! Det er Guds vilje!

Og vi har ikke befale eller meddele, at den gamle eller svage, eller dem uegnet til bærende arme, foretage denne rejse; heller burde kvinder at sætte ud på alle, uden at deres ægtemænd eller brødre eller værger. For sådan er mere en hindring end støtte, mere af en byrde end fordel. Lad den rige hjælp trængende; og i henhold til deres rigdom, så lad dem tage med dem erfarne soldater. Præsterne og dommerfuldmægtige af enhver orden er ikke at gå uden samtykke fra deres biskop; for denne rejse ville gavne dem noget, hvis de gik uden tilladelse af disse. Også, det er ikke passende, at lægfolk skal træde på pilgrimsrejse uden velsignelse af deres præster.

Hvem derfor bestemmer over denne hellige pilgrimsfærd og gør sit løfte til Gud i denne retning og skal tilbyde sig til ham som en, der lever offer, hellig, Gud velbehageligt, skal bære korsets tegn Herrens på hans pande eller på hans bryst. Når 'sandhed', 'har opfyldt sit løfte være ønsker at vende tilbage, lad ham placere korset på ryggen mellem skuldrene. En sådan, ja, ved den dobbelte handling vil opfylde forskrift Herrens, da han befaler i Evangeliet, "Den, der ikke tager sit kors og løb efter efter mig, er mig ikke værd."

Kilde:

Dana C. Munro, "Urban og korsfarere", Oversættelser og genoptryk fra de oprindelige kilder til europæisk historie, bind 1: 2, (Philadelphia: University of Pennsylvania, 1895), 5-8